

نشانه‌های انسان تنبل

در احادیث دینی وارد شده که به تاخیر افکندن کار، نشانه تنبلی است و تنبلی به دین و دنیای انسان زیان می‌رساند.

در احادیث دینی وارد شده که به تاخیر افکندن کار، نشانه تنبلی است و تنبلی به دین و دنیای انسان زیان می‌رساند. به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، در فرهنگ فارسی تنبلی به معنای تن پروری، بیکارگی، کاهلی و اهمال و سستی به کار رفته است و این رفتارها هرگز در اسلام مورد قبول نیست، تنبلی دو حالت دارد: تنبلی فردی و اجتماعی که این دو خصلت می‌تواند به زندگی انسان آسیب زیادی برساند و برعکس این خصلت نکوهیده مسئولیت پذیری و عزم راسخ داشتن در دین اسلام از چنان اهمیتی برخوردار است که در بسیاری از تفاسیر، منظور از امانت الهی، همان تعهد و قبول مسئولیت نامیده شده است.

پیامبر اسلام (ص) ویژگی‌های انسان تنبل را چنین برمی‌شمارد: نشانه‌های تنبل، چهار چیز است: به اندازه‌ای (در کار) سستی می‌ورزد که به کندی و تفریط می‌گراید، و چنان کندی می‌کند که (اصل کار را) فرو می‌گذارد، و چندان فروگذاری می‌کند که گنه‌کار می‌شود و دل مرده است.

امام علی(ع) فرمودند: تصمیم راسخ با سورچرانی (تن‌پروری) جمع نمی‌شوند. چه بسیار تصمیم‌های روز را که خواب شب می‌شکند، و چه بسیار تاریکی‌ها که یاد همت‌های بلند را از خاطر محو می‌کند.

امام علی(ع) فرمودند: همت خود را صرف چیزهایی کن که به آن نیاز داری و آنچه را به کار نمی‌آید پیگیری مکن.

منابع:

میزان الحکمه

نهج البلاغة: الخطبة ۲۴۱ / حکمت نامه جوان: ص 8